

for os til at handle anderledes med Statskassens Midler, end om den ikke havde denne Overflødig-
hed. Jeg mener, at det langt fra bør være Til-
fældet, Nei, de Penge, der ere i Statskassen, ere
betroet Gods. De ere inddragne i Boet fra
Umyndige, hvis Børgere vi ere, og inddragne,
uagtet man maatte have sagt, at de burde ikke
have været inddragne, men for en stor Del været
forbeholdte dem selv, fra hvem man har inddraget
dem, og den Omstændighed, at vi i en Række af Aar
have taget fra Borgernes Lomme flere Penge, end
der behøvedes til Statens Fornødenheder — en
uretfærdig og uøkonomisk Husholdning — be-
rettiger os ikke til derefter at vise Udselshed med
Hensyn til Anvendelsen af Statskassens Midler.
Evertimod, det maa i høi Grad opfordre os til
den største Marvaagenhed, at vi ikke paa ny begaa
en Uretfærdighed i Anvendelsen deraf. Den Be-
tragtning, mener jeg, er fuldt saa berettiget med
Hensyn til vort Forhold til Statskassen som den
anden. Man kan ikke sige, at Samfundets finan-
sielle Tilstand er god, fordi Statskassen ved over-
flødige Skatter er kommen til at lugne af Penge;
man maa se hen til, hvorledes Forholdet i den
Henseende er i Samfundets forskjellige Livsfor-
hold, og da er jeg tilbøielig til at antage, at de
se ikke saa overordentlig glimrende ud, at vi
deraf kunne slutte til Statskassens Evne. Den
finansielle Side af Sagen forstjener derfor ganske
vist at komme i Betragtning, og den Omstændig-
hed, at Statskassen nu kan udrede Betsbet uden
nye Skatter, kan paa ingen Maade opfordre os
til at tage den finansielle Side af Sagen i min-
dre omhyggelig Betragtning, end om vi nu i
samme Dieblit skulde paalægge en ny Skat. Der
blev fremsat endel Betragtninger af det ærede
Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Ler-
mansen). Jeg hører altid det ærede Medlem med
Interesse, og det ærede Medlem ansørte endel Grunde
for Nødvendigheden af for hans Vedkommende
at gaa imod Flertallet i dette Tilfælde, som
han desværre saa ofte gjør. Jeg skal sige, at
dersom det, at det efter den Enkeltes Betragtning
var af stor Betydning for Forvaret, om Dette eller
Sint blev færdigt hurtigst muligt, skulde forlede
eller føre os til at stemme for Noget, som vi
ellers ønskede nærmere at prøve, vilde vi, som
jeg tidligere ved en lignende Leilighed har udtalt,
paa mangfoldige Punkter med Hensyn til vort
Foraar næsten blive ude af Stand til en omhyg-
gelig Overveielse, og, hvis vi gif ind paa den
Fremgangsmaade, vilde vi faae Forslag paa For-
slag, der ikke engang havde gennemgaaet den
Prøvelse i Administrationen, som man dog kan
sige, at dette Forslag har faaet. Jeg opfattede
det ærede Medlems Udtalelse saaledes, at hans
Grunde med Hensyn til denne Sag vare væsentlig
tre. For det Første mente han, at man kunde
være forvisset om, at det vedkommende Skjts var
godt, siden det er indført af den største Militær-

magt i vor Verdensdel; men jeg spørger: Hvis
dette var tilstrækkeligt til at begrunde Indførelsen
deraf hos os, af hvilken Grund har man da ikke
i Oktober samtidig med Finantslovsforslaget fore-
lagt os Forslag om Bevillingen til dette Skjts?
Dengang havde man indført det i Preussen, eller
man vidste i alt Fald, at det havde bestemt sig
til at indføre det, og man kunde da have forlangt
Bevilling til Skjftet; Kontrakten var da skreven
og alt var i Orden, saa kunde man haat Tid til
at forhandle om Sagen; men at man har optaget
en speciel Prøve her ved vort Artilleri, har dog
været begrundet i, at vort Artilleri har ment, at,
fordi dette Skjts passede for Preussen, var det
dog muligt, at et andet System vilde være ligesaa
fordelagtigt for os, og fordi man i Preussen havde
overvundet Bankeflighederne ved en ny Konstruk-
tion, var det ikke sagt, at vi med en anden Ud-
dannelselse af vort Artilleri kunde overvinde de samme
Bankefligheder her. I denne Omstændighed altsaa,
at man har fundet en særlig Prøve fornøden for
at komme til en Overveielse af, hvorvidt det er
nødvendigt at indføre dette Skjts her, ligger en
Berettigelse fra vor Side, der ligesom Krigsbe-
styrelsen mene, at vi ikke skulle tage det uden
Prøve, til at paastaa, at for saa vidt vi have
kunnet forstaa de Afstykker, der foreligge, er der
Punkter, der endnu kunne trænge til Overveielse
fra Krigsbestyrelsens Side. Naar den ærede Mi-
nister i de Udtalelser, jeg fremsatte, har troet at
kunne se, at det var umuligt, at man kunde faae
Sagen frem igjennem en særlig Lov, tør jeg dog
ikke sige, at det forholder sig saaledes, thi jeg tør
ikke sige, hvor længe det kunde vare, inden de
enkelte Ting, der endnu trænge til nærmere Op-
lysning og Prøve, kunde klares, og i alt Fald tør
jeg sige, at selv om en fornyet Overveielse førte
til det samme Resultat, vilde den ikke have været
unyttig, thi det vilde have været et yderligere
Vidnesbyrd om, at man var bleven bestyrket i sin
Overbevisning. Det ærede Medlems ene Grund
holder saaledes ikke Stik, og hvis det holdt Stik,
at vi burde være gaaede frem efter Preussens
Anvisning, saa vilde det ikke have været rigtigt,
at Regjeringen har ladet os vente indtil den 12te
Time. Naar det ærede Medlem dernæst siger, at
nu kunne vi faae Kanonerne, men ikke siden, naar
Krig kommer paa, saa er det ikke noiagtigt, thi
for det Første kunne vi ikke faae dem nu, da de ikke ere
færdige, og kommer der Krig paa, hvad sker der saa?
Ja, saa negtes det at udlevere dem, der sker en
Standning. Spørgsmaalet bliver altsaa, om vi kunne
faae dem nogle Maanedes før eller senere, og om
Krig kommer paa for os eller ikke i denne For-
skjel af Tid. Men disse fire Beregninger tror jeg
virkelig ikke man kan bringe ind under sin Af-
stemning over et saadant almindeligt Bevillings-
spørgsmaal. Og hvis man kunde det, maa jeg
spørge, hvorledes man kan finde sig tilfredsstillt
ved nu kun at forlange den halve Bevilling.